

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH320064
NAZWA
OBSZARU Las Baniewicki

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH320064	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Las Baniewicki

1.4. Data opracowania 2008-10	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 października 2021 r. w spr. soo Las Baniewicki (PLH320064)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
14.5851

Szerokość geograficzna
53.1047

2.2. Powierzchnia [ha]:

611.54

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL42	Zachodniopomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
9160			415.45		G	A	C	B	B
91E0			1.17		G	B			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	96.12

N12	3.88
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Las Baniewicki PLH320064 zlokalizowany jest na pograniczu Równiny Wełtyńskiej w makroregionie Pobrzeże Szczecińskie i Pojezierze Myśliborskie.

Składający się na niego nieduży kompleks leśny porasta część płaskiej równiny moreny dennej urozmaiconej jedynie na wschodnim skraju malowniczym wąwozem okresowego cieku. Na obszar składa się zwarty kompleks żyznych lasów liściastych o dość jednolitym charakterze grądowym. W lokalnych obniżeniach wykształcają się na niewielkich powierzchniach lasy łęgowe oraz zbiorowiska wtórne powstałe na wyschniętych olsach. W części północno-zachodniej występują powierzchnie trudniejsze do klasyfikacji syntaksonomicznej i do diagnozy zbiorowiska nawiązujące do kwaśnych dąbrów śródlądowych (prawdopodobnie jednak to wpływ zakwaszenia siedliska w związku z dawniej większym udziałem gatunków iglastych w drzewostanie).

W obszarze Las Baniewicki PLH320064 nie występują inne formy ochrony przyrody ani także nie przylegają do jego granicy.

Las Baniewicki PLH320064 leży w zasięgu terytorialnym Nadleśnictw Gryfino i Myślibórz, które zarządza całością lasów w obszarze PLH320064 Las Baniewicki. Grunty Lasów Państwowych zajmują prawie całą powierzchnię obszaru a gospodarka leśna stanowi kluczową aktywność gospodarczą w obszarze.

4.2. Jakość i znaczenie

Ponad 65% obszaru stanowią dobrze wykształcone siedliska żyznych lasów liściastych, o charakterze różnie wykształconych łąk subatlantyckich, czyli siedlisko 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), które jako jedyne kwalifikuje się do przedmiotu ochrony w obszarze. Lasy mają dobre perspektywy ochrony oraz cechują się bogactwem gatunkowym flory. Ekologizacja gospodarki leśnej przyczynia się do sukcesywnej poprawy składu drzewostanów i z czasem należy spodziewać się tu zwiększania areалу występowania siedlisk chronionych. Poza łąkami w obszarze występuje również inne siedlisko przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a mianowicie 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe). Przeprowadzone w 2021 r. badania terenowe wykazały, iż siedlisko to nie pełni istotnej roli w tym obszarze.

9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)

W obszarze siedlisko jest typem dominującym pokrywającym potencjalnie niemal cały jego obszar. Występują w obrębie płaskiej wysoczyzny morenowej, na wododziale pomiędzy zlewnią Tywy oraz Odry. Zajmują one siedliska żyzne, z glebami brunatnymi lub rdzawymi brunatnymi wytworzone zazwyczaj z piasków gliniastych lub glin (w typologii leśnej dominują siedliska Lśw, rzadziej Lw). W obrębie obszaru w grądach uwidacznia się wzrost gradientu żyzności w kierunku południowym. Siedlisko w obszarze posiada cechy pośrednie pomiędzy skrajną, południową postacią 9160 oraz północną nadodrzańską postacią łąk 9170. Nawiązaniem do łąk środkowoeuropejskich jest częsty udział w podszycie łąk ciepłolubnych fanerofitów: głogu dwuszyjkowego oraz wiązu polnego (w tym w odmianie korkowej *suberosa*), występowanie w runie jaskra różnolistnego oraz całkowity brak w obszarze gwiazdnicy wielkokwiatowej (nie była także podawana w literaturze dla tego obiektu). Z uwagi na jednak znacznie większą odrębność florystyczną łąk 9170 występujących na krawędzi doliny dolnej Odry postanowiono utrzymać dotychczasową klasyfikację siedliska w obszarze jako 9160, niemniej należy je uznać za swoistą, regionalną postać łąki subatlantyckiego występującego tu na granicy swojego zasięgu.

Reprezentatywność: A (doskonała) - drzewostan łąk w obszarze Las Baniewicki PLH320064 tworzy dominujący dąb szypułkowy *Quercus robur* (w części północnej także bezszypułkowy), w domieszcze występuje buk *Fagus sylvatica*, grab, lipa drobnolistna *Tilia cordata*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, jawor *Acer pseudoplatanus*, rzadziej klon zwyczajny *Acer platanoides*, olcha czarna *Alnus glutinosa* czy jesion *Fraxinus excelsior*. Obecne miejscami w różnym udziale gatunki iglaste takie jak sosna pospolita *Pinus sylvestris*, modrzew europejski *Larix decidua* czy świerk pospolity *Picea abies* są świadectwem dawniej prowadzonej gospodarki. Około 25% areалу łąk w obszarze około 30-40 lat temu obsadzono bukiem z niewielką domieszką graba czy dębu co stanowiło pewien kłopot identyfikacyjny siedliska 9160

przypominającego pod wieloma względami żyzne buczyny 9130. W podszybie grądów dominuje leszczyna zwyczajna *Corylus avellana*, istotny udział mają także: głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, głóg dwuszyjkowy *Crataegus laevigata*, rzadziej trzmielina zwyczajna *Euonymus europaeus*, bez czarna *Sambucus nigra*, kruszyna *Frangula alnus*, jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*. W runie występuje wiele gatunków typowych dla grądów i żyznych lasów liściastych, m.in.: prosownica rozpięchła *Milium effusum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, nerecznica samcza *Dryopteris filix-mas*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, marzanka wonna *Galium odoratum*, miódunka plamista *Pulmonaria officinalis*, kłosownica leśna *Brachypodium sylvaticum*, fiołek leśny *Viola reichenbachiana*, starzec leśny *Stachys sylvatica*, piżmaczek wiosenny *Adoxa moschatelina*, ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*, zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, zawilec żółty *Anemone ranunculoides*, przylaszcza pospolita *Hepatica nobilis*, szczyr trwały *Mercurialis perennis*, turzyca leśna *Carex sylvatica*, czworolist pospolity *Paris quadrifolia*, kokoryczka wielokwiatowa *Polygonatum multiflorum*, trędownik bulwiasty *Scrophularia nodosa*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea* oraz szczaw gajowy *Rumex sanguineus*. Do rzadziej spotykanych gatunków należą: jaskier kosmaty *Ranunculus lanuginosus*, jaskier różnolistny *Ranunculus auricomus*, groszek wiosenny *Lathyrus vernus*, żankiel zwyczajny *Sanicula europaea*, perlówka jednokwiatowa *Melica uniflora*, przetacznik górski *Veronica montana* i śnieżyczka przebiśnieg *Galanthus nivalis*. Poza gatunkami typowymi skład runa uzupełniają liczne gatunki eurytopowe (w tym nitrofilne, okrajkowe, porębowe, ruderalne itd.) oraz taksony siedlisk uboższych, m.in.: szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, nerecznica krótkoostna *Dryopteris carthusiana*, śmiełek darniowy *Deschampsia caespitosa*, kuklik pospolity *Geum urbanum*, malina *Rubus idaeus*, możylinek trójnerowy *Moehringia trinervia*, gwiazdnica pośrednia *Stellaria media*, poziwnik szorstki *Galeopsis tetrahit*, turzyca pigułkowata *Carex pilulifera*, orlica pospolita *Pteridium aquilinum* oraz wiciokrzew pomorski *Lonicera periclymenum*. Stałym komponentem runa jest obcy w naszej florze niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* (w grądach o strukturze zbliżonej do naturalnej zazwyczaj osiąga niewielkie pokrycie lub występuje śladowo, w płatach objętych użytkowaniem rębny lub przedrębny jest często dominantem). Ubogą warstwę mszystą tworzą głównie: żurawiec falisty *Atrichum undulatum*, złotowłos strojny *Polytrichum formosum*, merzyk groblowy *Mnium hornum*, widłoząbek włoskowy *Dicranella heteromalla*, dzióbekowiec bruzdowany *Eurhynchium striatum*. Rzadziej notuje się: dziubkowca Zetterstedta *Eurhynchium angustirete*, dziubka rozwartego *E. hians*, tujowca tamaryszkowatego *Thuidium tamariscinum*, krótkosza pospolitego *Brachythecium rutabulum*, dwustronka *Plagiothecium* sp. oraz płaskomerzyka falistego *Plagiomnium undulatum*.

Powierzchnia względna: C (2 % $\geq$ p > 0 %) – ocena dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze. Powierzchnie siedliska, którą podawał dotychczasowy SDF (335,1 ha) zweryfikowano w 2021 r. na potrzeby sporządzenia dokumentacji do planu zadań ochronnych. Areal siedliska w obszarze wynosi aktualnie 415,45 ha co stanowi ok. 0,9 % zasobów krajowych. Przypuszczać można, że różnica w powierzchni wynika najprawdopodobniej z zaawansowania na przestrzeni ostatnich 20 lat procesów regeneracji żyznych lasów liściastych, po części pozytywnie stymulowanej przez gospodarkę leśną (przebudowy drzewostanów zniekształconych lub niezgodnych z siedliskiem). Potwierdzeniem może być zdanie z opracowanego w 2008 roku formularza SDF dla tego obszaru: „Ekologizacja gospodarki leśnej przyczynia się jednak do sukcesywnej poprawy składu drzewostanów i z czasem należy tu raczej spodziewać się zwiększania arealu występowania siedlisk chronionych”.

Stan zachowania: ocena B (dobry) – będąca wynikiem oceny trzech podkryteriów:

- a) Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana)
- b) Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy)
- c) Możliwości odtworzenia – I (łatwe)

Ocena ogólna: B (dobra) – ocena wypadkowa z powyższych ocen.

Stopień rozpoznania: ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnetum glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

Siedlisko w obszarze występuje w podtypie 91E0-3 (łęgi olszowo-jesionowe *Fraxino-Alnetum*) w postaci dwóch płatów o łącznej powierzchni 1,17 ha.

Z uwagi na brak cieków naturalnych w obszarze łęgi wykształciły się tu w bezodpływowych zagłębieniach wytopiskowych (w przeszłości zmeliorowanych). Podłoże stanowią gleby torfowo-murszowe lub mineralno-murszowe, silnie odwodnione. Ocena siedliska została dokonana na podstawie kompletnej inwentaryzacji przyrodniczej siedliska w obszarze, wykonanej w ramach sporządzenia dokumentacji do planu zadań ochronnych. Reprezentatywność dwóch niewielkich płatów oceniono jako nieistotną (D) gdyż jeden z

płatów silnie grądowieje a jego drzewostan jesionowy zamiera, natomiast drugi, również przesuszony ma charakter inicjalny, cechuje go zjuwenalizowany drzewostan i runo z podwyższonym udziałem gatunków obcych. Powierzchnia siedliska po jej weryfikacji uległa zmniejszeniu i wynosi aktualnie 1,17 ha. Z uwagi na niewielką powierzchnię, słabą reprezentatywność oraz niezadowalające lub złe perspektywy siedlisko należy usunąć z listy przedmiotów ochrony w obszarze i pozostawić w SDF z oceną D, jednakże do czasu akceptacji przez Komisję Europejską zachowuje swój status przedmiotu ochrony w obszarze. Stopień rozpoznania: ocena G (dane o wysokiej jakości) – pełna inwentaryzacja przyrodnicza wykonana przez ekspertów przyrodniczych zgodnie z przyjętymi metodykami i wytycznymi.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	M01.02		b
M	B02.01		i
H	I01		i
H	J03.01		i
H	B02.04		i
H	B02.02		i
M	K02.01		i
M	B02.06		i
M	I02		i
L	J02.01.02		b
L	K04.05		i
L	B07		i
L	H05.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
L	X		b
H	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0

Własność łączna lub współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Ziarnek K. 2008. Raport końcowy eksperta Wojewódzkiego Zespołu Specjalistycznego.2) Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie. 2010. Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego. Szczecin 2010.3) BULiGL w Gorzowie Wielkopolskim. 2015. Plan Urządzania Lasu dla Nadleśnictwa Myślibórz na okres od 01 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2025r. Gorzów Wielkopolski 2015.4) BULiGL w Gorzowie Wielkopolskim. 2016. Plan urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Gryfino na okres od 01 stycznia 2017 do 31 grudnia 2026 zatwierdzony pismem Ministra Środowiska z dnia 3 czerwca 2017 r.5) Pluciński P. 2022. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Las Baniewicki PLH320064 w województwie zachodniopomorskim. Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Teofila Firlika 20 71-637 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320064

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--

